

Попенко Ю. К.
здобувач вищої освіти V курсу
Науковий керівник – Шубенок Т. І.
старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ACTUAL PROBLEMS OF LEGAL TERMINOLOGY DEVELOPMENT

Legal terminology is one of the important aspects of legal language, but it is currently poorly researched in Ukraine. The state of the language of law in general depends on the accuracy, clarity and quality of terminology. An indicator of the level of development of the legal system of society is the language of regulations. Legal terminology is a tool that allows not only to formulate the content of a legal document, but also to ensure adequate awareness of the content of the legal requirement.

The problems of legal terminology have been studied by such researchers - linguists as O. Serbenska, G. Onufrienko, N. Rukolyanska, S. Holovaty, Y. Zaitsev, I. Usenko, N. Artykutsa, Y. Pradid, O. Yurchuk, B. Stetsiuk, I. Gumovska, S. Kravchenko, V. Demchenko, I. Kochan, A. Tokarska, G. Izhakevych, O. Kopylenko, V. Radetska, V. Simonyuk, Z. Trostyuk and others.

The creation of legal terminology begins with the formation of law. The main sources of legal terminology are the first legal documents. [1]

The emergence of legal terminology begins in the form of custom and tradition. In Ukraine, the existence of legal terminology dates back to the ancient period of the state. The rules of customary law are enshrined in the Old Testament, the laws of King Hammurabi of Babylon and the Roman "Laws of the XII Tables". [2, 3]

With the formation of Kievan Rus, a certain system of norms of oral customary and then written law was created. The treaties of Russia with Byzantium for the first time refer to the "Russian law" and use the term "law".

The basis for the development of a national language in medieval Russia was "Russian Truth" and "Church Statute on Church Courts" of Prince Yaroslav the Wise. [3, 4]

The development of legal terminology can be observed through the plane of the sources of ancient Slavic law. Borrowing is also an important source of change in legal forms. There is a reception of terms from the languages of other peoples. Legal vocabulary reflects the gradual changes taking place in law.

Thus, the development of legal terminology is connected with the history of national law and in general with the history of language and legal science.

Література

1. Закони вавилонського царя Хаммурапі (повний текст українською). [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://hammurabi.esy.es/>

2. Дзейко Ж. О. Історія законодавчої техніки в Україні періоду Княжої доби кінця IX - початку ХГУ ст. / Ж. О. Дзейко, О. Й. Вовк // Держава і право. Юрид. і політ. науки. Вип. 28. 15 с.
3. Клочко М. Джерела походження та способи творення юридичних термінів України / М. Клочко // Вісн. Акад. прав. наук України. 2009. № 4 (59). 223 с.
4. Правда Руська Ярослава Мудрого: початок законодавства Київської Русі: н авч. посіб. / уклад. Г. Г. Демиденко, В. М. Єрмолаєв ; вступ. сл. В. Я. Тація. Х.: Право, 2014. 344 с.

Попов Д. С.
здобувач вищої освіти IV курсу
Науковий керівник – Пащук Р. І.
кандидатка філологічних наук, доцентка
*Луганський державний
університет внутрішніх справ
імені Е. О. Дідоренка*

МОВА ЯК ЧИННИК НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ

З-поміж найцінніших здобутків нашого народу є його мова – основа існування, провідник інформації між поколіннями сотень тисяч мікросвітів. Усе, що бачить людина, може осягнути, зріти, вона втілює в мові, прагне висловитись, донести ставлення та відчуття, сприйняття світу до докільця.

Мова найглибше сягає в підсвідомість людини, формує її, удосконалює. Тож однією з ознак розвиненої держави є повноцінне функціонування української мови, що передусім сприяє формуванню національної тожсамости, національної свідомості, мовної стійкості. Українська держава може бути успішною лише на основі сконсолідованої нації, яка має високий рівень національної самосвідомості. Саме мова є важливим елементом конституційного ладу, чинником державної єдності й національної безпеки України й одним із чинників формування національної самосвідомості.

Неабияк актуальними й нині є розмисли Івана Франка щодо «розбудження національної свідомості в широких кругах нашої інтелігенції й прояснення задач і цілей національного розвою» та «користуватися рідною мовою, збагачувати духовну скарбницю українського народу», адже «...слово, те марне летюче слово, найбільше, бачилось би, хвилевий і нетривкий витвір людського духу, проявило чудодійну силу, починає двигати з упадку ту масу, якій, бачилося, не було рятунку» [2, с. 396].

Саме національно свідома, комунікативно професійно орієнтована особистість здатна зреалізувати свій творчий потенціал на потреби держави.

Українська мова пройшла тернистий шлях, допоки стала державною в незалежній Україні. Незрідка її можна почути в Канаді, Америці, Мексиці,